

ALPAKÁK AZ ALMÁSBAN

Egyszer volt, hol nem volt, Létavértes határain is túl, a hajdúbagosi elágazásnál balra, fekszik egy óriási kiterjedésű tanya. Nem is tanya, farm ez igazából, tele édes gyümölcessel a javából. Ez a vidék nem más, mint a **DERECSKEI ALMÁS**. Hetedhét országra jár a híre, hisz az almának finom itt az íze. Ez lehet az oka, nem más, hogy itt vertek tanyát az alpakák. Név szerint négyen: **Artúr, Barnabás, Alfréd, Ábel**, kiket emlegetni sem kell.

Na de, hogy a lényegre térjek történt egyszer, hogy Alfréd összeveszett Ábellel, s úgy elfajult a vita, zengett az egész almás porta. A vita forrása nem volt más, mint hogy ki kapja az utolsó almát, Ábel megharapta, Alfréd morgott rája, lett belőle patália. Arthúr, Barna már hiába siettek a vita megoldására, Ábel nagy dirrel-durral kiviharzott mint a vihar. Gondolta a maradék három, megbékül majd, s hazajön, hisz barátok ők mindenáron.

Telt-múlt az idő, nem érkezett, így a három jóbarát kiáltozni kezdett, hogy.: Alfréd, hol vagy, merre mentél?” Semmi válasz, így rohantak a ház asszonyához, aki megnyugtatta őket, hogy az eltűnt alpaka keresésére siet.

Mindeközben Alfréd a sértődött, 3 nap múltán az **ALMAVIRÁG** közelébe sündörgött. Mint hogy korgott már a hasa, jó illatok terjengtek arra. Megállt az étterem bejáratánál, gondolta hátha egy érző szívre talál. Jól sejtette, a sok vendégsereg közepette, meglátta a főpincér s hozzá gyorsan kitér. „Mi a baj Alfréd barátom? Jó ideje színed sem látom! Hol hagyta a társaságod, hisz nélkülük nem szabad ide somfordálnod! Gondolkodott Alfréd erősen, milyen választ adjon erre röviden. Aztán csak annyit tudott mondani:” Kérlek hozz valamit enni!” Megsajnálta főpincérünk, sietett a konyhába, s adta a séfnek parancsba azonnal a somlói galuskát dagassza. Vinnie kell Alfrédnek, nagy bánata van a kis alpakának, ha ez fel nem vidítja, olyan tesztek, hogy még na!”

Amint az édesség a gyomrába leért, mindjárt elmondott egy misét, olyan mosoly ült az arcára, a szomszéd is a csudájára járna. Le is nyugodott a sok édesség hatására, átgondolta mi rosszat mondott barátjára. Csüggedt is a dolog miatt, lógó orra majd a követ súrolta. Elhatározta, visszamegy a közös karámba és bocsánatot fog kérni, emiatt egy barátságot nem szabad felrúgni. Ahogy szépen ezt kigondolta, a gazdaasszony már jött a távolban, ahogy meglátta, örömkönnyek folytak az arcára. Elébe sietett s elsorolta, hogy s mint esett, majd ketten patán fogva, vissza sétáltak a karámba.

A karám ajtajába a barátok már várták, s örömben a nevét kiabálták. Hamar összeborult a szuper csapat, a gazdaasszony pedig csak egy nagyot kacag. **Ígéretet tettek egymásnak, hogy mielőtt bárkit megbántanának, szépen megbeszélük majd, hisz az igaz barátokra ez VALL!**

Cseresznye Flóra

5. osztályos tanuló

Létavértesi Irinyi János Általános Iskola